

Quê hương ngày em tới

Hồng-Bính

1 ngày em tới quê anh, có con đường đất đỏ nhỏ nhoi, mái tranh nghèo đáng mẹ
2 Ngày em tới quê anh, đất yêu người bám đỏ bàn chân, nắng yêu đời tô làn
3 Nhờ có nắng ban mai có mưa chiều cho đời nở hoa có tấm lòng mới nở
4 Nhờ một nắng hai sương sẽ có ngày đất nở đầy hoa, sẽ có ngày trái nặng

nhai trầu, tiếng ru hời kéo kệt vông đưa trưa hồ hơ hơ hơ hơ hơ hơ hơ
môi cười, tiếng mưa chiều nghe tựa điệu dân ca .../
bông hồng sẽ chia buồn vui tình người chân quê
trữ cảnh, điểm tô làng quê giàu đẹp khang trang

hồ hồ hơ. Ngày em về quê anh đó đất lên màu lúa mạ xanh non tơ
... .. Ngày em về quê anh đó, gió yêu người gió lùa tóc mai bay
... .. Đường không trồng cây gai góc, cánh hoa lòng luôn rộng mở thênh thang,
... .. Một hai một hai ba bốn, phách trở thành ô nhịp thời gian đưa

sưởi uốn mình xinh đẹp thừa nguyên sợ, bóng tre làng lay động
sương lững lờ ôm nhẹ bờ vai ai bóng trắng ngà ai đàn
con cháu rồi mai ngày chẳng lo toan, dây gai nhọn tay mình
đất bốn mùa vườn mình tựa trong mơ đón em về dang rộng

đêm trắng mơ nhạc dạo
ai ngân nga
trông đau con
vòng tay đưa

